18-§. Etnik madaniyat

Odatda, biror-bir kishi hayoti davomida bir ijtimoiy guruhdan boshqasiga, bir davlatdan ikkinchisiga oʻtib yashashi mumkin, lekin har qanday holatda ham u oʻzining etnik mansubligidan voz kechmaydi. Bu esa oʻz navbatida uni oʻziga xos tarzda idrok etishga va unga ma'lum bir me'yoriy oʻlchov asosida hayot faoliyatini yuritishga majbur etadi. Shu bois ham moslashuvchi mexanizmning muhim qismi etnik madaniyat hisoblanadi. Etnik madaniyat etnosga xos madaniy xususiyatlar majmuidan tashkil topgan.

Etnik madaniyat shakllanishining muhim alomatlari va ma'lum bir umumiy qiziqishlar doirasida birlashgan insonlar guruhining paydo bo'lishi bilan bog'liqdir. Bunday ehtiyojlarda umumjamoaviy qiziqishlar aks etadi va mazmunan ushbu jamoa a'zolarining individual qiziqishlaridan kelib chiqadi. O'z navbatida bu ko'rinishdagi ehtiyojlar o'ziga xos alohida shaxslararo qiziqishlarni namoyon qiladi va jamoaning umumiy harakatlari asosida qondirilishi mumkin. Etnologik, tarixiy, sotsiologik va madaniyatshunoslikka oid tadqiqotlarda jamoaning hayot faoliyati alohida ajralib turadi. Shu o'rinda aytib o'tish lozimki, har qanday jamoa ma'lum bir tabiiy-tarixiy sharoitda, makon va zamon holatida yashaydi.

Etnos madaniyatining umumiy yigʻindisiga mazkur etnos hayotida mavjud boʻlgan madaniy xususiyatlarning barcha shakllari, usullari va natijalari kiradi. Etnik madaniyatga etnik an'analar, simvollar, moddiy madaniyat (turarjoylar, kiyim-kechaklar, oziq-ovqatlar), folklor namunalari (epos, musiqa, raqs va boshqalar) kiradi. Shuningdek, bunga inoetnik madaniyatlardan oʻzlashtirilgan koʻrinishlar va umumdunyoviy madaniyat xususiyatlari, qoʻniqoʻshni va qarindosh etnoslarga xos hududiy madaniy koʻrinishlar ham taalluqlidir.

Etnosning umumiy madaniyatidan farqli tarzda, etnik madaniyatda etnosning oʻzi va uning qoʻniqoʻshnilari tomonidan e'tirof etiladigan madaniyatgina tushuniladi. Etnik madaniyat koʻrinishlari ma'lum bir etnosga xos boʻlmasdan, balki bir necha etnoslarga taalluqli boʻlishi mumkin. Misol uchun chorvadorlarning uyi boʻlgan oʻtov turkiy xalqlar orasida turli nomlar bilan yuritilsa-da, ularning shakli va tuzilishi qozoqlar, qirgʻizlar, qoraqalpoqlarda deyarli bir xil va ular uyni oʻzlarining etnik madaniyatlarining ajralmas qismi tarzida e'tirof etadilar.

Etnik madaniyatni shakllantiruvchi omillar. Etnik madaniyat etnos hayot tarzining deyarli barcha sohalarida: tilida, bola tarbiyasida, kiyim-kechaklarda, uy-joylar qurilishida, ish faoliyatida, uy xoʻjaligida va, albatta, folklorlarda namoyon boʻladi. Etnik madaniyatning shakllanishiga tabiiy sharoit, til, diniy e'tiqod va etnosning ruhiy-ma'naviy boyligi ham ta'sir qiladi. Qolaversa, etnik madaniyatning muhim elementi xalqning nomi — etnonimi hisoblanadi.

Geografik omil. Geografik omil etnosning paydo boʻlishi va uning mavjudligini ta'minlovchi zaruriy omillardan biri hisoblanadi. Tabiiy sharoitlar ta'siri bilan bogʻliq koʻrinishlarni etnik madaniyatning turli koʻrinishlarida, oddiy mehnat qurollaridan tortib toki etnonimgacha topish mumkin. Jumladan, tabiiy iqlim sharoiti bilan bogʻliq tarzda kiyim-kechaklar tikib kiyiladi, uy-joylar quriladi, qishloq xoʻjalik ekinlari ham ob-havoga qarab ekiladi va, hatto, transport vositalari ham koʻpincha tabiiy iqlim bilan bogʻliqdir.

Geografik muhit (tuproq, relef, oʻsimlik dunyosi, tabiati, issiqlik va shu kabilar)ga xos xususiyatlar etnos ma'naviy madaniyatining shakllanishiga, uning ruhiyatiga ham ma'lum ma'noda ta'sir qiladi. Bu esa, shubhasiz, xalqlarga xos milliy xususiyatlarda, urf-odatlarda, rasm-rusumlarda namoyon boʻladi. Masalan, tropik mintaqalarda yashovchi xalqlar dehqonchilik an'analaridagi koʻplab mavsumiy oʻziga xosliklar shimol xalqlari turmush tarzida umuman uchramasligi mumkin. Yoki Oʻzbekistonning sersuv mintaqalaridagi dehqonchilik an'analari lalmi yerlardagi dehqonchilik yuritish madaniyatidan ma'lum darajada farqlanadi. Misol tariqasida aytsak, Fargʻona vodiysi dehqonchiligi Xorazm vohasi dehqonchiligidan farqlanadi.

Geografik muhit etnik nomlarda ham aks etadi. Aynan etnik hudud landshafti odamlar tafakkurida ona zamin tuygʻusini paydo qiladi. Landshaftning ayrim koʻrinishlari tashqi koʻrinish tarzida (yaponlarda sakura, gollandlarda lola, ruslarda oq qayin) yoki joy nomlari tarzida (yaponlarda Fudziyana togʻi, induslarda Ganga daryosi, oʻzbeklarda Amudaryo va Sirdaryo) etnik mansublik belgisiga aylanadi. Ba'zida hatto etnonimlarning oʻzi ham geografik muhit bilan bogʻlangan boʻladi. Jumladan, dengiz boʻyida yashovchi chukchalar oʻzlarini «dengiz odamlari» deb atashadi.

Lingvistik omil. Yuqorida ta'kidlab oʻtilganidek, har bir etnik madaniyatning shakllanishida mazkur etnosning tili muhim ahamiyat kasb etadi. Aynan tildagi farqlar tufayli ham bugungi kunda dunyoning etnik manzarasi rang-barang ahamiyat kasb etgan. Hozir tadqiqotchi olimlar tomonidan jami 2000 dan ortiq tirik tillar roʻyxatga olingan. Etnolingvistikada dunyo tillari bir necha tillar oilasiga boʻlib oʻrganiladi. Bular, hind-yevropa xalqlari tillari, semit-xamit tillari, kavkaz tillari, ural tillari, chukotka-kamchatka xalqlari tillari, xitoy-tibet tillari, oltoy tillari, avstroosiyo tillari oilalariga boʻlinadi. Mazkur til guruhlari ichida hind-yevropa tillari oilasi eng kattasi boʻlib,

oʻziga dunyoning turli mintaqalarida yashovchi 150 dan oshiq xalqlar gaplashuvchi qariyb 100 ga yaqin tillarni birlashtirgan. Umuman olganda, hozirda Yer yuzining qariyb 60 foizidan koʻproq aholisi 10 ta eng yirik tillar oilasida soʻzlashadilar.

Diniy omil. Etnik madaniyatning shakllanishida din ham ma'lum bir amaliy ahamiyat kasb etadi. Masalan, bugungi Belgiya davlatining asosiy aholisi ikki xalqdan, ya'ni german tillaridan birida gaplashuvchi flamandlar va fransuz tilida soʻzlashuvchi vallonlardan tashkil topgan. Shu bois bu holat ba'zan ayrim muammolarni keltirib chiqarishi ham tabiiydir. Lekin mazkur ikki xalq ikki avtonomiyada yashasalar-da, ular Belgiyaning yaxlitligiga amalda katta xavf tugʻdirmaydilar. Belgiyada yashovchi ushbu ikki xalq va ular istiqomat qiluvchi ikki avtonomiya oʻrtasida azaldan juda ham mustahkam aloga oʻrnatilgan boʻlib, ushbu aloqalar umumiy diniy e'tiqod, ya'ni katoliklikka e'tiqod qilish asosiga qurilgan. Tarixdan ma'lumki, 1815-yilgi Vena kongressi qaroriga ko'ra Belgiya Gollandiya qirolligi tasarrufiga oʻtgan. Lekin oradan 15 yil oʻtib belgiyaliklar – flamandlar va vallonlar diniy e'tiqodlari umumiyligi asosida o'zaro birlashib Gollandiyaga qarshi qoʻzgʻolon koʻtarganlar va mustaqil boʻlganlar. Bu oʻrinda shunisi ajablanarliki, flamandlarning ona tili vallonlar tilidan koʻra gollandlarga yaqin hisoblanadi, lekin ularni vallonlar bilan yagona din birlashtirgani bois ular gollandlarga qarshi vallonlar bilan birga kurashganlar.

Bu oʻrinda yana bir boshqa qiziqarli misolni keltirib oʻtsak. Yevropada yashovchi xorvatlar va serblar, garchi bir tilda gaplashishsa-da, lekin amalda boshqa-boshqa xalqlar hisoblanadilar. Chunki ularni diniy e'tiqodlari bir-birlaridan ajratib turadi. Xorvatlarning asosiy qismi katoliklar boʻlishsa, serblar provaslav hisoblanadi. Avnan mazkur omil asosida